

Folketingets Undervisningsudvalg
Christiansborg

13. oktober 2017

Svar på Undervisningsudvalgets spørgsmål nr. 205 (Alm. del) af 13. september 2017 stillet efter ønske fra Marianne Jelved (RV), Annette Lind (S) og Jacob Mark (SF)

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere beregningerne om færre offentlig ansatte i 2025 i artiklen ”Regeringens planer koster tusindvis af ansatte i velfærdsstaten”, bragt den 4. september 2017 på ae.dk.

Svar

Med den planlagte basisvækst i ressourcerne til det offentlige forbrug frem mod 2025 – og regeringens finanslovsforslag for 2018 – vil det offentlige forbrug reelt stige med 12½ mia. kr. fra 2017 til 2025 (2018-prisniveau)¹. Den offentlige sektor vil derfor få tilført flere ressourcer frem mod 2025, der kan anvendes til løn til flere ansatte og/eller køb af flere varer og tjenesteydelser fra den private sektor.

Regeringen har ikke fastlagt en fordeling af ressourcerne til det offentlige forbrug mellem løn og varekøb. Det er i praksis op til de enkelte kommunale, regionale og statslige institutioner at bestemme anvendelsen af deres budgetter på fx løn til offentligt ansatte eller køb af varer og tjenesteydelser fra den private sektor. Derfor kan det ikke på forhånd siges med sikkerhed, hvordan fordelingen af de øgede ressourcer til offentligt forbrug vil blive fordelt mellem løn til offentlige ansatte og køb af varer og tjenesteydelser.

I Finansministeriets mellemfristede fremskrivninger – der ligger i grund for Arbejdsbevægelsens Erhvervsråds (AE) artikel – anvendes to beregningstekniske principper, der påvirker udviklingen i den offentlige beskæftigelse.

For det første er det beregningsteknisk lagt til grund, at lønkvoten i det offentlige forbrug er konstant i årene frem mod 2025. Det indebærer rent teknisk en langsommere udvikling i den offentlige beskæftigelse end for realvæksten i det offentlige forbrug, fordi lønningerne stiger hurtigere end priserne på de varer og tjenesteydelser, der leveres til den offentlige sektor af private leverandører. Omvendt

---

¹ Hertil kan komme ressourcer til et løft af danskernes sikkerhed og tryghed og ressourcer frigjort i forbindelse med reformer. Begge forhold vil kunne betyde, at ressourcerne til det offentlige forbrug vil kunne stige mere end den planlagte basisvækst.

betyder princippet også, at det reale køb af varer og tjenester stiger mere end realvæksten i det offentlige forbrug.

Ved en basisvækst i det offentlige forbrug på 0,3 pct. årligt sker der – givet det beregningstekniske princip – et mindre årligt fald i den offentlige timebeskæftigelse, mens det reale offentlige køb af varer og tjenesteydelser stiger mere end realvæksten i det offentlige forbrug.

AE gør opmærksom på dette forhold, bl.a. skrives på side 3 og 4 i artiklen:

”Det kan umiddelbart virke kontraintuitivt, at en realvækst på lidt mere end 0,3 pct. om året i perioden 2018-2025 skulle føre til et faldende antal offentligt ansatte. Når den offentlige beskæftigelse alligevel vil falde, skyldes det, at det offentlige forbrug ikke kun består af offentligt ansatte, men også består af køb af varer og tjenester i den private sektor... Grunden til at den offentlige beskæftigelse falder, er at forbruget af varer og tjenester kommer til at vokse væsentligt mere end hvad den samlede forbrugsramme i øget offentligt forbrug kan dække”.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at det offentliges køb af varer og tjenesteydelser udgør ca. 27 pct. af det samlede offentlige forbrug i 2016. En vurdering af udviklingen i den offentlige service kan derfor ikke alene basere sig på udviklingen i den offentlige beskæftigelse.

For det andet forudsættes i Finansministeriets mellemfristede fremskrivninger en mindre stigning i den gennemsnitlige arbejdstid på arbejdsmarkedet frem mod 2025. Det er herunder lagt til grund, at denne stigning gør sig gældende i et lige stort omfang i den private og offentlige sektor. Det betyder, at et givet antal arbejdstimer i den offentlige sektor kan præsteres med færre ansatte personer.

Finansministeriet har i august foretaget en mellemfristet fremskrivning *Opdateret 2025-forløb*, august 2017. Der er tale om et grundforløb, hvor finanslovsforslaget for 2018 er indregnet, men ikke regeringens reformudspil. AE's artikel var baseret på Finansministeriets mellemfristede fremskrivning i *Vækst og velstand 2025* – målscenariet – fra maj 2017, hvor regeringen vækstmålsætning var indregnet.

I *Opdateret 2025-forløb*, august 2017 falder den offentlige beskæftigelse med ca. 14.000 personer eller ca. 9.000 fuldtidspersoner fra 2017 til 2025, jf. tabel 1.

Tabel 1

Udvikling i antal offentligt beskæftigede 2017-2025 i opdateret 2025-forløb, august 2017

1.000 personer	Niveau 2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Ændring 2017-25
Personer	775	0	-2	-3	-4	-2	-1	-1	-1	-14
Fuldtidspersoner	675	0	-1	-2	-3	-3	-1	-1	-1	-9

Anm.: Der er taget udgangspunkt i den offentlige beskæftigelse ekskl. personer på orlov. Grundet afrunding kan der være afvigelser til totalen.

Kilde: *Opdateret 2025-forløb*, august 2017 og egne beregninger.

I den nye mellemfristede fremskrivning er det lagt til grund, at realvæksten i det offentlige forbrug er 0,5 pct. i 2018 og 0,3 pct. årligt i årene 2019-2025. Den offentlige beskæftigelse – både målt i personer og fuldtidspersoner – falder lidt mindre end frem mod 2025 end vurderet i maj. Forskellene afspejler foruden et opdateret fremskrivningsgrundlag bl.a. en lidt højere vækst i det offentlige forbrug i 2018 og en lidt lavere stigning i den gennemsnitlige arbejdstid på arbejdsmarkedet frem mod 2025.

Betydningen af det beregningstekniske princip for udviklingen i den offentlige beskæftigelse kan illustreres ved en anden fordeling af de øgede ressourcer til det offentlige forbrug mellem lønsum og køb af varer og tjenesteydelser.

En realvækst i det offentlige forbrug på 0,3 pct. årligt kan eksempelvis ligeledes give plads til både et løft af det offentlige varekøb og den offentlige beskæftigelse målt i timer med 0,3 pct. årligt. Ved en sådan fordeling af realvæksten i det offentlige forbrug vil den offentlige beskæftigelse stige med ca. 15.000 personer fra 2017 til 2025 svarende til ca. 16.000 fuldtidsbeskæftigede, *jf. tabel 2*.

Tabel 2

Udvikling i den offentlige beskæftigelse 2017-2025 ved ens realvækst i offentlig timebeskæftigelse og varekøb på 0,3 pct. om året

1.000 personer	Niveau 2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Ændring 2017-25
Personer	775	2	1	2	1	2	2	2	2	15
Fuldtidspersoner	675	2	2	2	2	2	2	2	2	16

Anm.: Beregningen tager udgangspunkt i den offentlige beskæftigelse ekskl. personer på orlov.

Kilde: *Opdateret 2025-forløb*, august 2017 og egne beregninger.

Denne fordeling af de øgede ressourcer til det offentlige forbrug vil give anledning til, at den offentlige sektors køb af varer og tjenesteydelser fra den private sektor udgør en gradvis mindre andel af det offentlige forbrug.

I forhold til AE's proportionale fordeling af det beregningstekniske beskæftigelsesfald frem mod 2025 på serviceområder, herunder uddannelsesområdet, *jf. Undervisningsudvalgets spørgsmål nr. 206 (Alm. del) af 13. september 2017*, skal det bemærkes, at regeringen ikke udgiftspolitisk har fastlagt en fordeling af den planlagte forøgelse af ressourcerne til det offentlige forbrug mellem de enkelte serviceområder frem til 2025. Det vil ske løbende i forbindelse med økonomiaftalerne med kommuner og regioner samt i finanslovsaftalerne.

Det skal dog i bemærkes, at det ligger til grund for AE's beregning, at uddannelsesområdet – på linje med andre serviceområder – tilføres yderligere ressourcer frem mod 2025. Beskæftigelsesfaldet på uddannelsesområdet afspejler derfor alene AE's forudsætninger.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister